

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 8 kor.	Negyed évre — — — 2 kor.
Fél évre — — — 4 „	Egyes szám ára — — 16 fill.
Nyilttér soronként 30 fillér.	

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi részét a kiadóhivatalhoz küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Tanév végén.

Bezárultak az iskolák kapui, a vizsgálatoknak vége. A tanulók ezrei elhagyták az iskolát, hogy a két havi szünetben kipihenhessék az iskolai év fáradalmait. Tanár, tanuló egyaránt pihen, hogy azután szeptemberben ujult erővel láthassanak neki a munkához. Aki szorgalmasan tanult s a tudásnak tárházából legalább annyit gyűjtött össze, hogy vele a vizsgáknak megfelelhessen, az nyugodtan tér szülői hajlékába. A megbukottak, a szekundások pedig szorongva lépik át az otthon küszöbét, amelyen belül a szülő aggódó tekintettel igyekszik leolvasni gyermeke arcáról az eredményt.

Sok örömet, sok bánatot hint széjjel a vizsgák eredménye. Itt-ott egy-egy revolver döngés vegyül bele a vizsgák ünnepi zajába, jelentvén egy-egy ifju élet kimulását. Évről-évre nő azoknak száma, akik a vizsgájuk sikertelensége miatt öngyilkosságot követnek el. És mégis évről-évre nagyobb lesz a tödulás az iskolákba, illetve a tudományos pályákra. A középiskolák alig képesek befogadni a tanulni vágyó ifjakat.

A lateiner osztály ijesztő mértékben szaporodik s vele együtt nő a cifra nyomorúság is. Mindezek dacára mit

tapasztalhatunk? Azt, hogy Magyarországon mindenki „urat“ akar nevelni fiából. Iparos, kereskedő, földbirtokos a gyermekét csak úgy hajtja a hivatalnok pályára.

Hogy ez így van misem bizonyítja jobban, mint az, hogy még egy-egy csekélyebb javadalmazású állásra is százakra megy a pályázók száma. Egy-egy kisebb állásért is a legnagyobb kilincselés és protekció hajhászás megy végbe. Ezer és ezer diplomás ember van állás nélkül. Egy csomó tanulás, küzdés, nélkülözés után képesítéseikkel kezükben kénytelenek koplalni s várni míg biztos kenyérhez juthatnak.

Tanév végén vagyunk, amikor mindenik szülő mérgeheti gyermekének tudását, képességét s amikor határozni kell gyermekének sorsáról. A szülőkhez szólunk, akik gyermekeikkel szemben többnyire elfogultak s akik emiatt nem tudnak tisztán látni.

Szomorú, de való, hogy nálunk Magyarországon az ipari és kereskedői pálya annyira elhanyagolt, annyira lenézett foglalkozás. Bizonyos előítéleteken alapuló ellenszenv nyilatkozik meg e pályák iránt. El velök! Nézzünk szét Európa modern államaiban s látni fogjuk, hogy azokat virágzóvá, hatalmasokká az ipar, a kereskedelem tette.

Neveljünk iparosokat, neveljünk kereskedőket! De ne úgy, ahogy minálunk manapság történik, vagyis úgy, hogy csak azok mennek e pályára, akik a középiskolák egy-két osztályán tul egyáltalában nem képesek haladni.

Az ilyen egyénekből jó iparos, jó kereskedő nem lehet. Akik kényszerűségből kerülnek e pályára, ott sem fognak boldogulni.

Hány gyermek-ifjúból válna kitünő iparos, kereskedő, ha a szülő a gyermek meglevő tehetségeit e pályán való kiképzésre engedné fordítani. Ámde, aki eszes, ügyes, szorgalmas, azt szülője nem engedi e pályára, sőt bizonyos lenézéssel beszél erről s a gyermekben már korán kifejleszti e pályáktól való irtózatát. Hány szülő ajkáról hangzik el évenként az ilyen fajta biztatás és fenyegetés: tanulj, mert ha nem, suszternek adlak!

Mintha bizony az a cipész, asztalos stb. kellő kiképzés és tehetséggel nem tudná életboldogulását jobban biztosítani, mint a hivatalnok. Nem egészen úgy van, de általában kimondhatjuk, hogy aki az iskola padjain nem boldogul, az az ipari pályán sem fogja magasra vinni. Mindenesetre jobban jár az olyan, ha mégis iparosnak avagy kereskedőnek megy, mintha egy pár

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

A zombori vár regéje.

Irta: Rozsondai Viktor.
(Folytatás és vége.)

„Mi vala hűségének jutalma? Hűségtelen-ség. Fájdalmainak bére? még nagyobb fájdalom. A meleg éghajlat elégette vala az ifju Dámának gyenge orcáját, a sok félelmek elülték vala annak szép rózsáit, a könnyek meggyengítették vala szemének tüztét. Az ötle, egy ifju, gyönyörű kisasszony nálla lakott, szerencsés vala a ház, egyet értvén egymás között annak tagjai. A gróf minden nap látta Máriát, annak hívták a felesége ötsét. Ennek vig pillantásai, vidám, szép magaviselete, kedves mosolygásai kárhözatos szeretetet gerjesztének szívében. Harcolt ugyan szenvedelmé ellen, de minden nap gyengében, gyengében. Mikor Erzsébeth elé beszélt, miképen élt a vadak között, hogy suhant le, eltévelyedve, a félelmes vizomlásán, mindenkor gyűlölte magát hűségtelen voltáért és bánatnak könnyeit hullatta. De haszontalan vala az ő bánatja. El kellett volna inkább távoznia, mint sem a vétekekkel tusakodnia. Mária látá az ő kinjait, észre vevé, milyen félelmesen igyekeznek gyötrelmeit felesége előtt

elrejtetni, és kéré erősen bizodalmaért, azt vélvén, hogy megnyihetheti, lecsendesítheti úgy az ő fájdalmát. A gróf félre voná magát, egyedülvalóságba. A jó leányzó nem monda le azonban reménységéről, hogy még megvigasztalhatná őtet, elméne mindennap hozzája, míg végtére a rettenetes titkot kitekeré belőle. „Szeretlek Mária“ — kiálta vadon felindult érzésekkel, — „s már most engedj meghalnom.“ Elfutának mindketten egymástól, az egyik vad kétségbeeséssel, a másik szörnyű ijedséggel. Csak napok mulva látták meg ismét egymást a boldogtalanok, minde-niknek homlokán függött a gonosz lelkiismeret fekete fellege.“

„Még elég erős vala Mária a grófnak nem a maga keserűségét, de mégis szeretetét eltitkolni. Hallgatott a gróf is, de minden nappal emésztőbb lón a kínja és a Mária ereje gyengébb. Végtére az ágy fenekére szegzé a gróft a legkeményebb szívbeli fájdalom és betegség. A szerencsétlen Mária nem hagyhatta el őtet, hogy a nénye ne vigyázzon mellette, a mit nagy gyengesége mellett is örömet cselekedni kívánt. A gróf Máriára függeszté olyankor halavány szeméit és monda végtére: „Mária, nyomjad csak egyszer a te ajkaidot az én szájamra, azután meghalok.“ „Oh élj“ — kiálta most Mária, mintegy ma-

gán kívül lévén, — „szeretlek“; azután mel-lére borula és elájula.“

„Ersébeth grófné a nyitva lévő ajtóban ezeket mind hallotta volt, visszatántorga erőtlenül a maga szobájába, vevé a láncokat, amelyekből az urát megszabadította vala és hullata azokra keserves könnyeket.

Nagy kedvetlenség támadta lelkében, de a szeretet meggyőzé azt hamar és elvégzé magában, hogy hallgasson. Másnap reggel tudósítást vón, hogy az ura jobban volna. Jól tudá, hogy a szerencsés szeretet gyógyította volna meg őtet. Egy innepel innepel meg az ő meggyógyulását. Azon innepnapnak estvéjén pedig elvezeté őtet legtitkosabb szobájába, körülfogá ott testét, tréfálkozván, fog-ságának láncával, azután megölelé lankadt karjaival és kérdé tőle: „Ezek a láncok hoz-zám kötik-e mindörökké szívedet?“ A gróf egy térdére esék és elévéve, rettenetes né-zéssel egy tört, mondván: „Én meghalok éretted, amint te érettem akartál meghalni.“ Azután megesküvék a grófnának, kétséges kitételekkel, melyekkel a maga halálára cél-zott, örökös hűségére. Tovább folytatá: „El kell mennem egy barátomért harcolni.“ A grófné kéré, hogy maradna még egy néhány nap otthon, mivel hogy igen gyenge s erőt-len volna és közelebb a halálhoz, mintsem

osztályon átpótvizsgálva, megbukva az irnoki vagy dijnoki állást választja pályául.

Az elfogult szülő gyakran nem látja, nem akarja belátni, hogy gyermekében nincs tehetség a tanulás iránt s ezáltal gyakran egy egész életet tesz tönkre csupán azért, mert fiából minden áron „urat“ akart nevelni.

Az ipar és kereskedelmi pályákon a kifejtett szorgalmas és becsületes tevékenység busásan meghozza a maga gyümölcsseit s legyen bár a kéz durvább, érdesebb, kérgesebb, még mindig különbül érte el az emberi végcél: a boldogulást az az iparos, kereskedő, aki teljes jólétben családot alapítva, a társadalomnak hasznos és produktív tagja, mint az az „ur“, aki havi 60—80 koronáért kénytelen körmölgetni, csupán azért, mert drágalátos szülei annak idején dehogy is engedték volna meg, hogy a familiájukból iparosok avagy kereskedők is kerüljenek ki.

Nálunk mindenki büszke családfájára, a család évszázados nemességére, még ha dijnok is az illető, de arra senki sem akar büszke lenni, hogy iparát, kereskedését még nagyapja, dédapja alapította.

Más államokban 100—200 éves cégek vannak, s a vagyonnal apáról-fiúra szállott a foglalkozás is, így fejlődhetett virágzóvá, hatalmassá számos olyan nemzet, amely számban és területi nagyságban jóval mögöttünk állott.

A nyári szünidő elég hosszú idő arra, hogy gyermekeink sorsa fölött gondolkozzunk s okos szülő az, aki nemcsak, hogy nem erőlteti gyermekét a tudományos pályákra, hanem, ha látja, hogy még hozzá tehetsége sincs erre, lebeszéli róla. Még okosab-

ban cselekednék az a szülő, aki tehetséges, eszes gyermekében az ipari avagy kereskedői pálya iránt ébresztene hajlamot, mert a vagyonosodásnak, a valódi jólétnek útja csak ezeken a pályákon található fel.

Tekintsünk Németországra s vegyünk példát tőle, hiszen az rövid 3 évtized alatt utolérte Anglia iparát s ma félelmes vktélytársa lett az angol-iparnak. Világhatalmát iparának s kereskedelmének köszönheti s az általános jóléte is ezeken alapszik.

El az előítéletekkel! Neveljünk szakképzett iparosokat és kereskedőket!

íj. Szántó Károly.

Országos Magyar Népművelődési Egyesület.

A magyar társadalom évek óta karba tett kezekkel nézi azt a romboló munkát, amit a nemzetiségi agitátorok visznek véghez, midőn üres jelszavak leple alatt a magyar állampolgárokból a haza legnagyobb ellenségeit nevelik. Mérhetetlen az a pusztítás, amit a magyarság ezen izgatások következtében szenved, amelynek hova-tovább a magyar presztizsét is veszélyeztetik.

Néhány lelkes ifju hazafi, kiknek lelkéből az ideális lelkesedés szent tüze még nem hamvadt ki, pár honappal ezelőtt azt az immáron országos jellegű mozgalmat indította meg, hogy a különböző frakciókra oszlott magyar társadalom nemzeti és történelmi jogainak a megvédésére szintén egységesen szervezkedjék azok ellen, kik izgató működésükkel nemcsak a kulturális haladásnak lettek kerékkötőivé, hanem a magyar állameszme nyílt ellenségeinek vallják magukat. A magyarság ezen belső ellenséggel szemben egyedül a kultura fegyverével szállhat szembe, még pedig úgy, hogy elsősorban a művelődés terén hátramaradt népet a kultura által öntudatra ébreszti és ezáltal a nemzetiségi agitátorok munkája, amely egyedül a sötétségben tud érvényesülni, eleve meghiusul.

E nemes hazafias cél érdekében alakul az O. M. N. E., melynek diszelnökségét nagy-

méltóságú dr. Jankovich Béla vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Őexcellenciája vállalta.

Tudjuk, hogy manapság minden nép, minden faj egyesülni, tömörülni törekszik s igyekszik erejét a „viribus unitis“ jelszó alatt kifejleszteni s a népek harcában a győzelmet, az uralmat magának akarja megszerezni. Csak a magyar állna tétlenül, csak a magyar huzna százféle, csak a magyar nemzet testében dülnek mindig az átkos pártszenvélyek, kiméltlen osztályharcok? Csak ez a nemzet volna az, amely nem törődik a saját életével, a saját sorsával, hanem csak a kicsinyes önző érdekek kielégítését keresné mindég? Hisz akkor veszve a nemzet! De nem hisszük ezt, nem hihetjük! Mutassa meg a magyar társadalom, miképpen kell példát adni az egy lélek, egy akarat munkájára! Mutassa meg, hogy van még remény egy jobb jövőre s hisszük, reméljük, hogy ez a jobb jövő nem fog késni sokáig.

Hazafias üdvözlettel:

Az Országos Magyar Népművelődési Egyesület Intéző Bizottsága.

Meghívó az „O. M. N. E.“ Budapesten 1913. július 4-én, d. e. 10 órakor a régi Országház (Főherceg Sándor-utca) üléstermében tartandó alakuló gyűlésére.

A diszelnökséget dr. Jankovich Béla vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Ő excellenciája vállalta el.

I. Az alakuló gyűlés tárgysorozata: 1. Megnyitó. Tartja Fábrián Aladár (Igló). 2. Ünnepi beszéd. Mondja Rákosi Jenő főrendiházi tag. 3. Esetleges felszólalások. 4. Az elnökség, tisztikar és választmány választása. 5. Intézkedés az alapszabályok megállapítására. II. Délután 4 órakor a régi Országház üléstermében előadó ülés.

Tárgysorozata: 1. A nemzeti eszme ápolása. Előadja Harsányi Ferenc. 2. A magyar faj missziója. Előadja Mezey István. 3. A turáni faj történelmi hivatása. Előadja Bibó-Bige György.

A középiskolákat végző ifjuság küldöttségekkel képviselteti magát a gyűlésen. A küldöttségek július 3-án este 9 órakor ismerkedési vacsorára gyűlnek a Palace szálló (Rákoci-ut) éttermében. Július 4-én d. u. 1 órakor közös ebéd a Palace szállóban.

gondolná. Ajánlá egyszermind néki az östít, Máriát, a mejihez hajolván hideg arcájával, hogy a halál színét és könnyeit elrejtse. Már arra kéré, hogy kísérje el őtet egy klastromba, ahol iffiuságában élt, ott akarna egy néhány napot, barátnéjának, a fejedelem asszonymak karjai között mulatni. Elkiséré oda a gróf, de nem tére vissza jószágába, hogy egyedül ne lenne Máriával. Nyolc nap mulva jelenté néki a fejedelemasszony feleségének halálát, elküldvén egyszermind annak utolsó leveleit, amelyek azt a kérést foglalják magukban, hogy el ne hagyja a hugát és emlékezzék meg az ő kivánságáról, ajánlásáról.

„A grófné nem holt vala meg. Egy kápolnát építettett sirja mellett és ott élt, amíg a keserűség rövid idő mulva véget vete nemes életének. A fejedelem asszonymag egy emlékeztető jelt emeltetett néki, amelyre ezen szókat metszette: A szeretet erősebb a halálnál — erősebb a háládatosságnál — magok a lánczok sem köthetik meg.“

Néhány észrevétel e regéhez:

1. A rege elején e cim áll: „A hűség jutalma. Beszéd Erdélynek régi idejéből.“ A végén csak ennyi van írva: „1838. F. M. T. M.“ Hogy e betűk nem mást, mint a fenn megnevezett helybeli ev. lelkész nevének

kezdőbetűit jelentik, kitetszik abból, hogy 1838-ban ő volt itt ev. pap és az eredeti kézirat minden kétségen kívül az ő saját írása. 2. Honnan merítettett e rege tartalma? Arról, miután sehol semmi nyoma nem található, nem is tudhatni semmit; csak annyi bizonyos, hogy a nép szájában élő szóbeli hagyomány, itt Zsomboron legalább, nem képezhetette annak forrását, — mert már 1858-ban, midőn e sorok írója ide hozatot papnak, e rege létezéséről a nép s még közvetlen antecessora is mit sem tudott.

Az eredeti kézirat a jelenlegi lelkész által találtatott meg a templom ladjában több régi írások között, midőn azok általa rendeztettek. Csak legujabb időben akadott ugyan a lelkész — a káplán figyelmeztetése folytán — egy kis nyomtatott füzetkére, melyek cime — mint a szövegből kitünik: „Szép Ilona“, idevaló ifjabb Molnár Andrásnál, ház szám: 151. E füzetke egy a nép számára irt s csinos fametszésű képecskékkel ellátott regét tartalmaz Gács várára vonatkozólag, mely sok tekintetben a zsombori vár regéjével lényegileg teljesen megegyez; csak hogy ott gr. Lebei János helyett Várfy Kálmán, Gács várának ura; Erzsébet grófné helyett a szép Lónyai Ilona, Mária kisasszony helyett a szép Erzsébet kisasszony, Ilona nővére, szerepel-

nek. „Ezt a füzetet — sajnos — nem sikerült megtalálnom.“ Különben Várfy Kálmán nem egy török betörés alkalmával, hanem egy keresztes hadjáratban — bizonyoson II. Endre király alatt 1217-ben — esik fogságba.

A rege befejezése azonban egészen eltér a zsomboritól: mert míg az utóbbiban a nemeslelkű grófnő elrejtett benső fájdalma, önfeláldozó lemondása, az életből visszavonulása, férje és nővére boldogságát eszközözlendő intézkedése s kora halála a zárdai magányban — valóban és mélyen megható, a gróf és Mária azutáni sorsa fölül pedig az olvasó bizonytalanságban hagyatik, addig ott Erzsébet kisasszony férjhez megy egy Lőrincy György nevű szép és gazdag várbirtokoshoz, de Várfy még sem mond le az Erzsébet birtokáról, azért Lőrinczfybe akar kötni mindenáron s őt ravaszul fogságba ejteni, de maga esik a verembe, azaz: Lőrinczfynél fogságba, honnan őtet, ez utóbbinak intézkedése folytán, újra neje, a hőslélekű szép Ilona szabadítja ki, lovagnak öltözve; hűtlenségéért megbocsát neki, ki viszont ünnepélyes fogadást tesz, hogy őt jövőben tisztelni és szeretni fogja s az egész egy mulattató komikummal akar végződni, mely azonban meglehetősen rosszul sikerült.

Azok a tisztelt kollegák, kik kiküldötteiknek féláru vasuti jegyet kívánnak biztosítani, felkéretnek, hogy ezt lehető legrövidebb időn belül az Előkészítő Bizottságnak (Igló) jelentésük be.

Az algyógyi székely földmivesiskola tanulmányi kirándulása.

F. hó 22-én az algyógyi földmivesiskola 31 növendéke Páll Béla vezetésével meglátogatta tanulmányozás végett csiktapolcai Lázár László lapusnyaki gazdaságát.

A tanuló ifjúságot meglepte Cs. Lázár László mintaszerű gazdasága, becses haszonállat állománya, különösen pedig a célszerűen berendezett tehénistálló és tengeri goré, amely utóbbi egyedül álló az egész országban.

Igen tanulságos volt a hegyigazdaság, amely nemcsak utmutatója lehet az egész vidéknek, hanem tanubizonyosága annak, hogy a helyes gazdasági érdeken alapuló mezőgazdasági tudás vas szorgalommal párosulva a legnehezebb viszonyok között is az eredményes gazdálkodást biztosítja.

Csak helyeselni lehet a földmivesiskola tanári karának azon igyekezetét, hogy ma, midőn a több termelés, a nem több földet, de jobb munkát, a nagy figyelmet, célszerűséget és igen nagy körültekintést igénylő gazdálkodás tanításánál bele akarja vinni azon helyes gazdasági érdeket és gyakorlatiasságot, amely a tanuló ifjúság tanításánál — úgy az alsóbb, mint a felsőbb fokú mezőgazdasági szakoktatásnál — annyira fontos.

Az iskola helyes választását nemcsak a felleltek sok látni és tanulmányozni való bizonyítja, hanem a tanulóknak meleg érdeklődése, odaadó figyelme, amellyel a látottak iránt viselkedett.

Ma, midőn, különösen itt Erdélyben, a magyar birtokos-osztálynak supremáciája, sőt létalapja is egyre hanyatlak Cs. Lázár Lászlónál nemcsak vendégszerető házra talál a tanulni vágyó, hanem utmutatásra is.

NAPI HIREK.

A szalmaözvegyek alkonya.

Én még nem láttam.

Látott már kegyed

Az idén egy szalmaözvegyet?

Még ön se látott?

Mi van itt minálunk?

Semmi nyári züllést nem csinálunk?

Egy csepp pezsgőt sem iszunk soha,

Egy kis nőt sem ölelünk, noha

Megjött, amit lelkünk várva vár:

Az öreg lump, a nyár.

Virul a kert és virágos a rét,

Megujította minden nő szívét

De a magyar most savanyu és dőre,

Tiszára pislant, nem a kicsi nőre.

És busan látom, bárhova megyek:

Nincsenek már szalmaözvegyek.

Egy sincs sehol és ez szörnyű hiba,

Nem fogy sehol az idei liba.

Sehol sem tüntet már a jólét

Sehol sem isznak nyári bőlét.

És nem hat már a nóta sem úgy ma,

Mit a fülekbe huz a nagy Duma.

A nyári termés az idén silány,

Semmi sem nő, csupán a pénzhány

És most, mikor szalmára volna szükség,

Mindenfelé dul a takarmány-szükség.

Sajgó szívemre gyógyirt hol vegyek?

Oh, nincsenek már szalmaözvegyek!

r. t. j.

— **Személyi hírek.** Dr. Farkas Pál kerületünk országgyűlési képviselője f. hó 28-án városunkba érkezett s ma 29-én este a tiszteletére rendezett társas összejövetelen választói körében fog időzni. Amint már jeleztük, Algyógyra és Kudsirra is el fog látogatni.

— **Személyi hírek.** Dr. Papp Domokos kuriai bíró, a dévai törvényszék elnöke f. hó 26. és 27-én városunkban időzött.

— **Áthelyezés és előléptetés.** Az igazságügyi miniszter Lukács Ignác szászvárosi járásbíró az algyógyi járásbíróshoz helyezte át s amidőn a VII-ik fizetési osztályba léptette elő egyúttal megbízta az ottani járásbíróshoz vezetésével is. A nagy szorgalmu, képzett és simpatikus járásbíró távozása felett általános a sajnálkozás. Amidőn szívből gratulálunk előléptetéséhez kívánjuk, hogy új helyén ugyan olyan szeretet környékezze mint itt.

— **Áthelyezés.** Az eltávozó Bihar Ödön erdő főmérnök helyébe a földmivelésügyi miniszter Szabó János erdőfőmérnököt he-

lyezte át Besztercebányáról a szászvárosi kincstári erdőgondnokság vezetésére.

— **Főispáni kenevezés.** Vármegyénk főispánja ifj. Tóth Ferencet közigazgatási gyakoronokká nevezte ki és szolgálattételre a központba osztotta be.

— **Áthelyezések.** A közoktatásügyi miniszter Raskó László temesmegyei segéd-tanfelügyelőt Dévára helyezte át. — A pénzügyminiszter lovag Arentschildt Ottó dévai számvédségi számellenőrt és Csomóss Benedek zalaegerszegi számtisztet kölcsönösen áthelyezte, Szabó Béla dévai adótisztet pedig Besztercére helyezte át.

— **Gyászhir.** A megyei földbirtokosok közül a kérlelhetetlen halál újra elragadott egy derék és munkás egyént. Lozsádi és kitidi Herczegh Sándor csernakereszturi földbirtokos f. hó 25-én 53 éves korában hosszenvedés után meghalt. Temetése 26-án d. u. ment végbe Csernakereszturon a nagyszámú soknóság, jó barátok, ismerősök részvétele mellett. A család a következő gyászjelentéssel tudatta a szomorú esetet: „Lozsádi és kitidi özv. Herczegh Sándorné szül. Strauss Etelka a maga és gyermekei Sándor, Annuska és férje Ajtay Lajos, Margitka és Béluska, valamint az alólirott rokonság nevében fájdalomtól megrendülten tudatja, hogy a kiváló férj, gondos családapa, jó testvér és rokon lozsádi és kitidi Herczegh Sándor földbirtokos f. hó 25-én hajnali 1 órakor, munkás életének 53-ik, boldog házasságának 23-ik évében, hosszu szenvedés után szeretteinek igaz fájdalmára jobblétre szenderült. A drága halott földi maradványát f. hó 26-án délután 3¹/₂ órakor fogjuk a ref. egyház szertartása szerint a csernakereszturi családi sirboltba örök nyugalomra helyezni. Csernakeresztur, 1913. június 25. Legyen emléke áldott, pihe-nése csendes! Herczegh Elemér, Herczegh Irén férj. Herczegh Sándorné, Herczegh Hortensia férj. dr. Ajtay Aladárné testvérei. Özv. Strauss Ferencné szül. Barcsy Anna anyósa. Herczegh Sándor, dr. Ajtay Aladár, dr. Strauss Árpád és neje szül. Csiky Georgine, Rimeg Emil és neje szül. Strauss Teréz, Strauss Gyula sógor és sógornői.”

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Fenyő Sámuel nagyenyedi jbirósági telek-könyvi átalakító dijnokot az algyógyi jbirósághoz irnokká nevezte ki.

A Mária és Erzsébet jellemvonásaiban is van annyi különbség, hogy Mária előbb csak tiszta jó szívből eredő részvétet táplál kebelében a gróf iránt, de később valóban szereti is, s azért nem ok nélkül „függött homlokán a gonosz lelkiismeret fekete fellege”; de Erzsébet egyenesen és határozottan visszautasítja a sógora szerelmi vallomását s még szemrehányást tesz neki a neje iránti hálaatlanságért, azonfelül Gács várában sem maradt tovább, hanem egy rokon barátnőjéhez menekült.

Kár, hogy a két első lap e füzetkéből hiányzik s azért nem tudhatni sem a keletkezési idejét, sem a szerző nevét.

De a sokkal fejlettebb irány és nyelvezet minden kétségen kívül helyezik, hogy sokkal újabb keletkezésű, mint a zombori vár regéje. Ez utóbbi itt t. i. az eredetiből szóról-szóra, még a helyesírási hibákat sem mellőzve, van leírva.

A zombori vár regéje Orbán Balázs „Székelyföldi utazásában”, azon kötetben, mely Udvarhelyszéket foglalja magában, a vár távlati képével együtt, nyomtatva is megjelent; s így meglehet, hogy az említett füzetke szerzője épen ezt dolgozta át és alkalmazta Gács várára. De az sem lehetetlen, hogy mindakettő egy régebbi forrásból van merítve. Erre

látszik legalább az itteni kézirat régies színezetű irálya és nyelvezete mutatni, mely különben keletkezésekor, a magyar nyelv s irodalom egyetemes virágzása korában, nehezen volna megmagyarázható.

3. Mi az időt illeti, melyben e rege története játszik, csak annyit tudhatni bizonyossággal a történelemből, hogy a legelső török betörések egyike, tehát valószínűleg 1421-ben, elpusztítá Köhalomszék helységeit s így történetét valóban ez évben a zombori vár ostromoltatása és bevétele a törökök által. (Eder ad Febnerum 65.)

4. Az itt említett „Lebei János” kétségkívül szentmártoni nagybirtokos volt. Egyik elődje Lebee László, Lebee István fia, 1324. aug. havában a köhalmi vár alatt, midőn azt Robert Károly király parancsára Tamás, erdélyi vajda ostromoltatta, a király ügyéért harcolva elesett s szentmártoni jószágait rokonainak hagyta örökös birtokul. (Fejér: Cod. dipl. VIII. 2., 589. és 599.) A „gróf” cím azonban 1421-ben az erdélyi székelyek között még nem létezett. Lebei János tehát az akkori elnevezés szerint: „Primor”, azaz: főnemes volt.

5. „Murad Beg” annyi mint Murad fejedelem, vagy fővezér. 1421—1451-ig II. Murad volt a törökök szultánja; egyik legjelesebb és legvitézesebb uralkodójuk.

Igy a följegyzés. Hozzátennivalóm nem sok van. Sajnos, a legnagyobb bizonytalanságban vagyunk az időre nézve is. A följegyzés egyik történeti forrása (Eder ad Felmerum) szerint 1421-ben történhetett Köhalom (Nagyküküllő megyei mezővároska, amelynek ma is meglévő festői várromja szintén elmúlt dicsőségéről beszél) vidékének földülása. Egy másik történeti mű (Szilágyi Sándor: Erdélyország története tekintettel mivelődésére. I. 118. l.) ugyanez eseményt 1432-re teszi. Az a könyv (Jakab Elek és dr. Szádeczky Lajos: Udvarvármegye története a legrégebb időtől 1849-ig.) pedig, amelytől joggal elvárhatnók, hogy — ha világosságot nem is derít a kérdésben — legalább foglalkozzék vele, még csak meg sem említi a zombori várat, pedig a többi megyei várakkal (némelyiknek nyoma sincs már!) külön fejezetben foglalkozik. („VII. fejezet. Mondák, nemzeti hagyományok, régészeti emlékek, az irodalom bizonyágtételei.”) Még legtöbbet Orbán B.-nál találunk a zombori várról (i. m. és h.: „Oklándtól Köhalomig”), aki adatait és a rege leírását — nagyon csekély változtatással — a nagyapám följegyzéséből meríti. Ezt különben maga is mondja.

Jókai az Orbán B. közvetítésével jutott hozzá a regéhez, valószínűen a munkájából,

— **Doctorrá avatás.** Amint már mult számunkban jeleztük a sikerrel szigorlatozott Thury Zsigmond Kún-kollegiumi h. tanár ünnepélyes felavatása f. hó 26-án Kolozsvárt végbe ment. Gratulálunk!

— **Tíz éves találkozó.** A ref. Kún-kollegiumnak ezelőtt 10 évvel érettségizett növendékei folyó hó 27-én találkozóra jöttek össze Szászvároson. Megjelentek: dr. Brinza Miklós gör. kath. lelkész Vulkán, Deutsch Dezső Lipka, dr. Groza Péter ügyvéd Déva, Hartl János takp. főkönyvelő Szászváros, Hegedüs Nándor felsőbb leányiskolai tanár Sopron, Herczegh Elemér hírlapíró Budapest, Horváth Béla belügyminiszteri s. fogalmazó, dr. Róth Ottó ügyvéd Temesvár. Délelőtt 9 órakor a „Centrál” kávéházban találkozó volt. Onnan elmentek megtekinteni a collegium új épületét. (Könyvtár, szertár stb.) Azután tisztelgtek: Simon Ferenc volt igazgató, Deák Gerő osztályfőnök, Csűrös Pál jelenlegi igazgató, Tankó Béla dr. és Dózsa József dr. tanároknál. Délben közebéd volt, amelyen a tanárkar is részt vett. Majdan Simon Ferenc volt igazgató és Deák Gerő volt osztályfőnökükkel lefénképeztették magukat. Délután 5 órakor részt vettek az iskolatársak egyesületének alakuló gyűlésén. Este a „Centrál”-ban vacsora volt, melyen részt vett Simon Ferenc igazgató és neje is.

— **Halálozás.** Baár György birtokos e hó 21-én 78 éves korában végelgyengülésben Lapusnyakon elhunyt. — Baár Sándor lapusnyaki birtokos az elhunytban édes atyját gyászolja.

— **A ref. Kún-kollegium évzáró ünnepélye.** Junius 22-én folyt le nagyszámu érdeklődő közönség jelenlétében a ref. Kún-kollegium évzáró ünnepélye. Az ünnep a collegium disztermében d. e. 11 órakor kezdődött. A „Te benned bizunk...” elnéklése után Tankó Béla vallástanár mondott meghatározó imát, majd Csűrös Pál igazgató ismertette a lefolyt tanév fontosabb eseményeit, a személyi változásokat, az ifjuság szorgalmát és magaviseletét, az iskolai ünnepélyeket, kirándulásokat, az iskolalátogatásokat, az ifj. körök működését stb. Az igazgatói jelentésből kitűnt, hogy a szokatlan nagyszámu ifjuság úgy a szorgalom, mint magaviselet tekint-

tetében eléggé kiállta a próbát. Azután a magánszorgalmi jutalmakat osztotta ki. A Huguenották című opera egy kis részletének előadása után, melyet az iskolai zenekar produkált, Tankó Béla tanár a könyvjutalmakat osztotta ki, melyekben szokás szerint a gimnázium és elemi iskola minden jó osztályzatu tanulója részesült. A lélekemelő ünnepet, mely mint rendesen, úgy most is, városunknak eseménye volt, a Szózat zárta be. Azután az osztályfőnökök osztályhelyiségeikben kiosztották a bizonyítványokat, mellyel az 1912—13. iskolai év teljesen bezárult.

— **Szinpártoló egyesület Szászvároson.** Vége — majdnem egy évtizednyi vajadás után — Szászvároson is megalakult a szinpártoló egyesület. Balog Józsefné táblalabiróné urnő érdeme első sorban, hogy sikerült létrehozni ezt az egyesületet. Ugyiszintén Balog József táblalabiró, Simon Ferenc ny. koll. igazgató, dr. Tankó Béla, dr. Görög Ferenc tanárok fáradozásának köszönhető, hogy az utolsó gyűlésen az alapszabályokat megállapították s a tisztikart megválasztották. Helyszüke miatt jövő számunkban részletesen fogunk beszámolni az új egyesületről.

— **Érettségi vizsgálat.** A ref. Kún-kollegium végzett VIII. osztályu tanulóinak érettségi vizsgálatára junius 23-án kezdődött Balog József kir. táblalabiró főgondnok elnökletével. A vizsgálatra a dévai főreáliskola 2 érettségizett növendéke csatlakozott kiegészítő vizsgálatra a latin nyelvből. Az ifjak 6, 8, 8, 8, 3 csoportokban vizsgáztak. A vizsgálaton a minisztérium részéről Téglás Gábor c. főigazgató, az egyházkerület részéről Bodor János ref. lelkész volt jelen. A vizsga eredménye a következő: a 33 jelölt közül jelesen érettt 7, jól 4, egy megbukott (egy évre) s a többi elégségesen érettt. A vizsga eredménye tehát szépnek mondható.

— **Értesítés.** A szászvárosi magyar párt vezetősége a tagoknak a következő értesítést küldte szét: Van szerencsénk értesíteni, hogy kerületünk országgyűlési képviselője, dr. Farkas Pál folyó hó 28-án városunkba érkezik és tiszteletére 29-én, vasárnap este 8 órakor társas összejövetel lesz a Transsilvania nagytermében, melyre t. Cimet ezuton is meghívjuk. A teríték ára (ital nélkül) 2 kor. Fölkérjük, sziveskedjék a kibocsátandó iven jelezni,

hogy a vacsorán is részt kíván-e venni. Minél nagyobb számban való megjelenést kér a pártvezetőség. Szászváros, 1913. évi junius hó 23-án. Dósa Dénes s. k., pártelnök. Dr. Görög Ferenc s. k., pártjegyző.

— **„A collegiumi volt iskolatársak egyesülete.”** Dr. Tankó Béla Kún-kollegiumi tanár angol és német miután Szászvároson is megalakítani óhajtotta a fenti című egyesületet. E végből f. hó 27-én d. u. 5 órára a volt iskolatársakat alakuló gyűlésre hívta össze, melynek lefolyásáról a következőkben számolunk be: Tekintve, hogy a volt iskolatársak a hirtelenül összehívott alakuló gyűlésről nem voltak ideje korán értesülve csak csekély számban jelentek meg, de az érdeklődés mellett végighallgatták e szép eszme ismertetőjét dr. Tankó Bélát — annál intenzívebb volt. Hazánk több középiskolájában virágzó hasonló egyesület szép erkölcsi és támogató munkáját igyekszik a szászvárosi volt iskolatársak egyesülete is magáévá tenni. Két eszmét tüzött ki magának: az egyik, az ideális: az összetartás érzését fölébresztteni az ország minden részében szétszort iskolatársak között, a másik a materiális: amennyire majd az egyesület anyagi helyzete megengedi támogatni e collegium volt tanulóit, tekintet nélkül hogy ipari, kereskedelmi vagy hivatalnoki pálya rögzös útján igyekeznek megszerezni a mindennapi kenyeret. Az alakuló gyűlés megválasztotta tisztikarát. Elnök lett: Szász Sándor városi tanácsos. Alelnök Dr. Tankó Béla. Jegyző Réthy István. Titkár Papp András. Péntáros Makay József. A választmány összeállítását az értekezlet egyhangulag az alelnöki belátására bizta. A cél, az eszme szép s reméljük, hogy nem lesz a lelkesedés, mely végig kísérte az alakulást, szalmaláng, hanem egy örökké égő, olthatatlan — érdeklődő felbuzdulás.

— **Szinészet Agyógyon.** Algyógyról jelentik, hogy ott Szabados László szintársulata 3 heti ott időzés után ma (vasárnap) befejezi előadásainak sorozatát. Tegnap (szombaton) Fehér Imre titkár jutalomjátékául a „Sasok”-at adták telt ház előtt. Ma kabaret-estély lesz válogatott műsorral. A társulat kitűnő a közönség teljesen meg volt elégedve. Szabados onnan Piskire viszi társulatát.

— **A dévai Uránia Színház — Piskin.** Ma 29-én (vasárnap) délután 5 órakor és este 8 órakor, tehát kétszer az „Arany-szarvas” vendéglő nagytermében be fogja mutatni a világszerte híres Quo Vadis? c. mozi remekművet, amelynek tárgya Sienkiewicz Henrich világhírű lengyel írónak hasonló c. regényéből van merítve. Felhívjuk, a közönség figyelmét erre a ritka alkalomra. A legdrágább hely (páholy szék) személyenként 1 K 20 fillér.

— **Hirdetmény.** Közhírré teszem, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli hadapródiskolákban, az 1913/1914-ik tanév kezdetén (szep-tember közepén) magyar honos ifjak részére mintegy 120—130 egész ingyenes magyar állam alapítványi hely, 5 szintén egészen ingyenes magán alapítványi és ezeken kívül még megfelelő számu tandíjfizetéses hely fog betöltés végett rendelkezésre állani. A felvételi feltételek a városi tanács kiadóhivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Szászváros, 1913. évi junius hó 14-én. Polgármester helyett Szász Sándor s. k., városi tanácsos.

— **Vesztett ebek garázdálkodása.** Ujabb időben megyénkben sűrűn fordulnak elő olyan esetek, amelyek bizonyítják, hogy a vesztett ebek ellen az eddigi módszer mitemsem használ. Legutóbb Kudsir lakosait rémtelte meg egy vesztett koborkutya. Vasárnap (22-én) d.

Nem hiszem, hogy magát a följegyzést olvasta volna. Különben sem fontos ez, hisz' említettem, hogy a kettő egy és ugyanaz. Regényét a következő érdekes előszóval látta el:

„Előre bocsátom, hogy ez nem valami költött mese; mert ha az volna, vakmerőnek kellene neveznünk azt a képzeletet, a mely ilyenre vetemedett; hanem valóságos igaz történet, melynek krónikai vázlata kéziratban megtalálható, zsombori evangélikus lelkész Rozsondai László (tévedés, József helyett) urnál, Orbán Balázs tudós történetírónk bizonyossága szerint; — az akkori korszak rajzolásához való adatok is a valóságból vannak véve, a leghitelesebb kuttók nyomán; — és így minden kételkedés nélkül olvashatja azt mindenki s ha némely eseményt rendkívülinek fog benne találni, magyarázza meg neki azt a rendkívüli idők szelleme.”

A regény tartalmát fölőlesleges elmondanom, mert fővonásaiban nyomon követi a regét. Csak az eltéréseket jegyzem meg. Jókai a II. Endre kereszties háboruinak idejére teszi a cselekvényt. Nála a Lebeiné „öccse” (ő „Lebeé”-t ír, ami talán helyesebb is) nem lány, hanem a kőhalmi vár urának, Henning Brüniszkáld lovagnak, a felesége. A neve Anna, míg a nénjéé Mária, s a homoród-

szentmártoni gazdag Tompa Mártonnak a leányai. A véres kard mindkettőjüket hadba hívja. Lebée fogságba kerül, Henning meghal. Lebée a felesége kiszabadítja a Malek Kamel damaszkuszi szultán fogságából. Lebée azonban sógornőjét szereti és boldog is lesz vele, míg felesége kolostorba vonul s hogy rászédje a szerelmeseket, előttük „in effigie” el is temetteti, jobban mondva fölgravataloztatja magát, illetve viaszképmását.

Hogy melyek a Jókai említett „leghitelesebb kuttók”-i, nem sikerült fölfedeznem. Annyi adatot találtam a Szilágyi idézett művében (I. 92.), hogy Róbert Károly kúnjai 1324-ben levertek egy Szentpéteri Henning nevű elégedetlenkedő szász főurat. Lehetséges, hogy ugyanabból a családból eredt ez is, melyből a Jókai Henningje.

Egyébként a „Minden poklokon keresztül” nem éri el Jókai többi történeti regényének niveauját, nem is népszerű, nem olvassák sokat, pedig ez a téma — nőihőség, férfihőség — örök érdeklődésre tarthat számot.

Ezekben akartam föllebbenteni a fályolt Erdély zivataros multjának egy szép epizódjáról. Ha valakinek — beható kutatások alapján — jobban sikerül ez a munka, én fogok legőszintebben örvendeni.

8 óra tájban rohant végig a főutcán egy hatalmas kutya. Több udvarba be is hatolt s az ott játszó gyermekeket összemarta. Oltean Juon, Stroja György és Galucz György földészek gyermekeit össze marta mi-ért is a hatóság e gyermekeket felszállította a budapesti Pesteur-intézetbe. A veszett eb, miután egy disznónak az orrát leharapta, elrohant a faluból. Ez alkalommal megjegy-
zük, hogy jelenleg városunkban is „ebzárlat” van, ami azt jelenti, hogy a kutyák éppen úgy sétálnak az utcákon, mint eddig, anélkül, hogy nekik vagy gazdáiknak baja esnék. Jó volna egy 40 napos ebzárlatot — valódit — az egész megye területére alkalmazni, hogy megszűnjenek ezek az állapotok.

— **Cirkusz — Szászvároson.** A nálunk is már előnyösen ismert Picard cirkusz városunkba érkezett s előadásainak sorozatát f. hó 28-án szombaton az uszoda melletti téren megkezdette. Bővebbet a falragaszokon.

— **A helybeli Erzsébet-mozi** a múlt vasárnap is szép műsorral lepte meg a közönséget. Igazán örömmel konstatáljuk, hogy a tulajdonos mindent elkövet a műsor-nívójának emelésére. Sajnos azonban, hogy az örökös megbicsakló motorja miatt az előadásokat nem az ígért időben kezdi meg. E miatt a közönség erősen zugolódik és éppen ezért ez uton is felszólítjuk a tulajdonost, hogy igyekezzék ezt az önhibáján kívül, de állandóan felmerülő akadályt elhárítani, mert elvégre a közönség türelme nincsen gumiból. A múlt vasárnap is este 9 óra 20 perckor (8 helyett) kezdte meg az előadást.

— **Meghívó.** A dévai kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatóságának 1913. évi július hó 1-én, kedden d. u. 6 (hat) órakor tartandó ülésére. Déva, 1913. június hó 24-én. Péntek s. k. igazgató Rhemann s. k. ig. elnök. Targysorozat: 1. Bejelentések. 2. Főorvos egészségügyi jelentése. 3. Staines Arthur fürdősegély iránti kérése. 4. Lukács Lajos fürdősegély iránti kérése. 5. Richther Ferenc fürdő- és táppénz engedélyezése iránti kérése. 6. Hondoli tagok orvosi ellátása. 7. Alváczai-fürdő egyezség-tárgyalása. 8. Mózes Mányerné fürdősegély iránti kérése. 9. Dregán György külön segély iránti kérése. 10. Egy III. oszt. kezelőtiszt állás betöltése (választás útján). 11. III. oszt. kezelőtiszt állások át-szervezése. 12. Tisztviselők balesetbiztosítása. 13. Balesetjradékok megállapítása. 14. Törtés. 15. Péntek Elek ügyv. ig. kérése. 16. Indítványok.

— **Fürdő jelentés.** Mint Algyógyfürdőről értesülünk az idén, dacára a nagy pénzügyi zavaroknak, Algyógyfürdő iránt oly nagy egész országsszerte az érdeklődés, hogy a fürdő telepen még csak 10—15 szoba áll jelenleg a még üdülni kívánók rendelkezésére, a köz-ségben pedig semmi pénzért már nem kap-hatni semmiféle szobát. Mi a magunk részé-ről igazán csak örömkönnel adunk kifejezést e felett. A nagy érdeklődés, úgy látszik, csak-ugyan a jó vezetés eredménye. A minden ol-dalról elhangzó elismerés és dicséret a vezet-
ség helyes felfogásáról és ügyességéről tesz bizonyosságot.

— **Lépfene.** Balomir községben (szászvá-rosi járás) a marha állomány közt kiüttött a jár ványos lépfene, úgy, hogy napon-ként 2—3 állatt hull el. A községet e miatt zárlat alá vették, amelyet csak az utolsó el-hullástól számított 14—20 nap után oldanak fel. A szomszédos község lakóit figyelmeztetjük a körülményre s arra, hogy óvakodjanak állataikkal a fertőzött községgel érint-kezni, mert eltekintve, hogy veszélyeztetik jószágait, még büntetést is kaphatnak.

— **Hirdetmény.** Az alólirott városi tanács közhirrre teszi, hogy az 1913. évi közmunka összeírásai és kivetési főkönyv a mai naptól számított 15 napon át a városi tanács kiadó-hivatalában közszemlére van kitéve és ez idő alatt ellene észrevételek és felebbezések ad-hatók be. A városi tanács. Kelt Szászvároson, 1913. évi június hó 20-án. Andrae, pol-gármester.

— **Németi Alfréd,** Algyógy-fürdő vendég-lőse ez uton is a n. é. közönség tudomására hozza, hogy a fürdővendéglőben külön kőser konyhát is állított fel. 172 2—3

HIRDETÉSEK.

Sz. 2596/1913. tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

Blaga Lázárné szül. Florea Mária petrillai lakos végrehajtható Florea Luka és neje Kurucz Anna bózési lakos végrehajtható szen-vedő elleni végrehajtható ügyében, ezen kére-lem következtében a végrehajtható árverés 145 K 65 fill. tőke, 61 K 90 fill. per- és végre-hajtható, valamint 20 K jelenlegi és a még fel-merülendő költségek és az ezennel csatlakoz-tott Blaga Lázár és neje Florea Anna 131 K s jár., 168 K s jár., 36 K 40 fill. s jár., dr. Rafael Miksa 23 K 40 fill. s jár. kielégi-tése végett az 1881. 60. t.-cikk 144. §-a alap-ján, a 146. és 167. §-ai és a vhn. 25. 26. §-ai értelmében az algyógyi kir. jbiróság tlkvi hatósága területén levő, s a bózési 61 sz. tlkvi A † 3, 8, 9, 12, 14, 16, 17, 20, 23—25 rdsz. a Kurucz Anna férj. Florea Lukáné ^{3/16}-od része u. m. 3 rdsz. 1174—1179 hrsz. legelő, szántó Pojeny, Drece db. 27 K, 8 rdsz. 1837, 1839 hrsz. szántó Pojeny ritu lui Hankes db. 12 K, 9 rdsz. 2123 hrsz. szántó Kalaistye malaistye db. 1 K 50 fill., 12 rdsz. 3846, 3848, 3850, 3852 hrsz. szántó, legelő, Dumbrav-ita Pleskoi db. 1 K 20 fill., 14 rdsz. 4680, 4892 hrsz. szántó, legelő Gyalu Ardeului fun-tinele db. 10 K, 16 rdsz. 5340, 5341, 5346, 5347 hrsz. szántó és legelő Kalea Pojeni db. 3 K 75 fill., 17 rdsz. 5614 hrsz. erdő Kur-maturila db. 4 K, 20 rdsz. 5865 hrsz. szántó Gyalu Kolonului la Styol db. 5 K, 23 rdsz. 6260 hrsz. szántó Dumbravita db. 3 K, 24 rdsz. 167/a, 170/a hrsz. kőház, kert a belsős-égben 15 K, 25 rdsz. 4486/1—4489/1 hrsz. kaszáló, legelő Dealu Ardeului Gorony db. 9 K, 26 rdsz. 5966/1, 9967/1 hrsz. szántó, legelő Dealu Kokosului, Lapogye large db. 18 K, a bózési 35 sz. tlkvi A † 1—5, 7, 8 rdsz. a Florea Lukács és neje Kozma Anna ^{3/12}-ed részére u. m. A † 1 rdsz. 86—88 hrsz. ház, udvar, kert Belsőségben 132 K, 2 rdsz. 3856, 3857 hrsz. szántó, legelő Dumbr-ava Pleszkani db. 3 K 30 fill., 3 rdsz. 5673 hrsz. erdő, Valya Ardeului db. 3 K, 4 rdsz. 6021—6024 hrsz. szántó, legelő Gyalu koko-sului meri db. 63 K, 5 rdsz. 6050, 6052 hrsz. szántó, legelő u. a. db. 30 fill., 7 rdsz. 6192 hrsz. szántó u. a. db. 6 K, 8 rdsz. 6185 hrsz. szántó u. a. db. 28 K, a bózési 211 sz. tlkvi A † 3 rdsz. a Kurucz Anna férj. Florea Lukáné ^{3/120}-ad része u. m. 3 rdsz. 5468—5475 hrsz. szántó, legelő Gyalu Ardeului Kurmeturi db. 36 fill., a bózési 217 sz. tlkvi A † 1 rdsz. a Kurucz Anna férj. Florea Lukáné ^{3/128}-ad részére u. m. 1 rdsz. 609—614 hrsz. legelő Belsőségben 10 fill., a bózési 290 sz. tlkvi A † 1, 2 rdsz. a Florea Luka és neje Kurucz Anna ^{1/8}-ad része u. m. 1 rdsz. 3572, 3573 hrsz. legelő, szántó Dumbravita Koszta Ilka db. 29 K, 2 rdsz. 5509/a, 5509/b hrsz. legelő és szántó Gyalu Ardeului Kurmeturi db. 4 K, a bózési 318 sz. tlkvi A † 1 rdsz. a Ku-ruucz Anna f. Florea Lukáné ^{3/84}-ed részére u. m. A † 1 rdsz. 5608—5611 hrsz. erdő u. a. db. 3 K, a bózési 393 sz. tlkvi A † 1 rdsz. a Florea Lukáné Kurucz Anna ^{1/8}-ad része u. m. 1 rdsz. 3540—3558 hrsz. legelő Dumbravita Koszta joki db. 13 fill., a b-
zési 473 sz. tlkvi A † 1 rdsz. a Kurucz Anna férj. Florea Lukáné ^{3/128}-ad része u. m. 1 rdsz. 1572—1578 hrsz. legelő, Pojeny ritu Domnyaszka db. 55 fill., a bózési 900 sz. tlkvi A † 1—4 rdsz. Kurucz Anna f. Florea Lukáné ingatlanaira 1 rdsz. 157/b, 170/b, 172/b hrsz. belsőségben 17 K, 2 rdsz. 1307, 1308, 1401, 1402 hrsz. szántó, Pojeny, Polea

db. 87 K, 3 rdsz. 4488—4488/2 hrsz. kaszáló, legelő Dealu Ardeului Gorony db. 29 K, 4 rdsz. 5966, 5967/2 hrsz. szántó, legelő dealui Mokonului Zepode larga db. 50 K-ban ezen-nel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Ezen árverés a bózési 35, 290 sz. tlkvi C. 2. alatt Buda Ananie sz. Florea és C. 5., 6. a. 2., 3. alatt Blaga Lázár és neje Florea Anna javára bekebelezett haszonélvezeti jog és tartás kikötmény, a 217, 318, 473, 900 sz. tlkvi C. 2., 6., 7., 3. alatt Kurucz Jó-zsef javára bekebelezett haszonélvezeti jogot nem érinti.

Az árverés megtartására határnapul 1913. évi július hó 24-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki Bózes község házához.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok tlkvi testenként a kikiáltási ár ^{2/3}-án alól el nem adatnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatl-anok becsárának 10^{0/0}-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabá-lyszerű elismervényt átszolgáltatni.

Algyógy, 1913. évi június hó 8-án.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Pop Miklós s. k., kir. járásbíró.

A kiadvány hitelül: Szilágyi Jenő, kir. tlkvezető.

Sz. 1314/913. közíg.

Pályázati hirdetmény.

Szászváros szab. kir. rend. tan. város ta-nácsa ezennel pályázatot hirdet 100 drb. ablak elkészítésére a városi kaszárnya épületein.

Az ablakok minősége és kivitelére vonat-kozó közelebbi írásbeli adatok 2 K díj lefize-tése ellenében a városi tanácstól megszerez-hetők.

Pályázni óhajtók felszólítatnak, hogy ez iránti költségvetésüket legközelebb f. évi ju-lius hó 10-éig a városi tanácshoz terjesszék be.

Kelt Szászvároson, 1913. évi június hó 25-én.

A városi tanács. Andrae s. k., polgármester.

Sz. 339/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel köz-hirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. I. 559/4 számú végzése következtében dr. Munteán Aurél ügyvéd által képviselt Baroi Joana javára 90 K s jár. erejéig 1913. évi március hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtható utján lefoglalt és 660 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1913. évi V. 166/1 számú végzése folytán — K tőke-követelés, és eddig összesen 58 K 20 fill.-ben bír-
óilag már megállapított költségek erejéig Felsőváros-vizen, alperes lakásán leendő eszközésére 1913. évi július hó 2-ik napjának d. u. 3 órája határdőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ing-
óságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi június hó 17-én.

Gödrö Jenő, kir. bír. végrehajtó.

Sz. 458/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1913. évi 2710 számú vég-zése következtében dr. Antoni Ede ügyvéd által képviselt Előlevezési Egylet R.-t. javára 2400 K s jár. erejéig 1913. évi március hó 25-én foganatosított biztosítási végrehajtható utján felülfoglalt és 7300 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, tehének, ökrök, kocsik stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1913. évi 228/1 számú végzése folytán 2400 K tőke-követelés, ennek 1912. évi augusztus hó 31-ik nap-jától járó 6^{0/0} kamatai, ^{1/30} váltódíj és eddig össze-sen 192 K 07 fill.-ben bíróságilag már megállapított költ-ségek erejéig Romosz helyen, alperes lakásán leendő eszközésére 1913. évi július hó 16-ik napjának

d. u. 3 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi június hó 25-én.

180

Gödri Jenő,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2455/1913. tlkvi.

Utó-árverési hirdetményi kivonat.

Az Ardeleana pénzügyet végrehajthatónak Szavu Tódor és neje Dubles Mária (volt Szamoileczk Jánosné) kasztói lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében, Rotár Péter kasztói lakosnak utóajánlata folytán a 2324/1913. tlkvi sz. árverés az összes ingatlanokra vonatkozólag hatályon kívül helyeztetik és a végrehajtási árverés 436 K tőkekövetelés és ennek 1908. évi november hó 18-ik napjától járó 8% kamatai, 64 K 20 fill. már megállapított költség, 547 K tőke s jár. és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-c. és az 1908. LXI. t.-c. értelmében, a kasztói 354 sz. tljkvben A + 1 rend 407, 408 hrszra 1980 K, a kasztói 355 sz. tljkvben A + 2 rend 2182 hrsz. 357 K 50 fill., az A + 3 rend 3492, 3493 hrsz. 145 K 20 fill., az A + 4 rend 4057 hrsz. 220 K, az A + 5 rend 2906 hrsz. 226 K 60 fill. kikiáltási árban ugyan, hogy a kikiáltási ár alul el nem adhatók s a bánatpénz az árveréskor a vételár arányában kiegészítendő, az utóajánlat kötelező és vissza nem vonható és vevő viseli a vételáron felül még az utóárverés költségeit — elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1913. évi július hó 16-ik napjának d. e. 9 órája Kasztó község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elő-

leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászváros, 1913. évi május hó 18-án.

A kir. bíróság mint telekvi hatóság.

Balog s. k., kir. táblabíró.

A kiadvány hitelül: **Borsos Sándor,**
kir. tlkvezető.

Cirkusz Picard

Elsőrendű vállalat, 60 személy világgattrakciók, olcsó helyárak

Szombaton folyó hó 28-án

nagy megnyitó előadás

vasárnap folyó hó 29-én

2 dísz-előadás 2

délután 4 órakor mérsékelt, este 1/4 9 órakor rendes helyárakkal.

Bővebbet a falragaszokon

Pascu Olivér

okl. mérnök
Szászváros, Berényi-utca 8.

Elvállal mindenféle földmérési, parcellázási és térképezési munkákat.

Tervez és épít: lakóházakat, villákat, gazdasági épületeket, rendes keskenyvágányu gazdasági és iparvasutakat, vasbeton födémek és hidakat, csatornázásokat, vízvezetékeket stb.

Érdekelteknek mindenféle műszaki ügyben készséggel áll rendelkezésre.

102

9-35

Transsilvania szálloda

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy folyó évi július hó 1-jével a

Transsilvania szállodát

és kávéházat bérbe vettem.

Együttal jól kezelt boraimat, valamint éttermemet és szobáimat ajánlom a nagyérdemű közönség becses figyelmébe. Ebéd, vacsora házhoz hordva. Olcsó árak, pontos kiszolgálás és tiszta kezelés fölveim.

Szives támogatást kérve,

maradtam teljes tisztelettel

Haltrich Gusztáv,

a Transsilvania szálló bérloje.

Hôtel Transsilvania.

Beehre mich einem P. T. Publicum bekannt zu geben, dass ich mit 1. Juli l. J. das gänzlich neu renovirt und eingerichtetete

Hôtel Transsilvania

sammt Caffée- und Restaurant übernehme.

Ich werde bemüht sein meinen P. T. Gästen in zuvorkommender Weise zu diensten zu stehen.

Übernehme Monatsabonoment für schmackhaften Kost in und auser dem Hause.

Reine Tags- und Monatszimmer stehen immer zur Verfügung.

Um zahlreiche Besuch bitte

Gustav Haltrich.

Hotel Transsilvania.

Am onore a aduce la cunoscinta onoratului public, ca cu prima Iulie a. c. am esarendat

hotelul Transsilvania.

Recomand on. public odaile, pranzitoriul și beuturile bine grijite. Pranz și cina dus la casa. Prețuri moderate. Servic curat și bun.

Rugând sprijin cu stima

Gustav Haltrich,

hotelier.

174 2-3

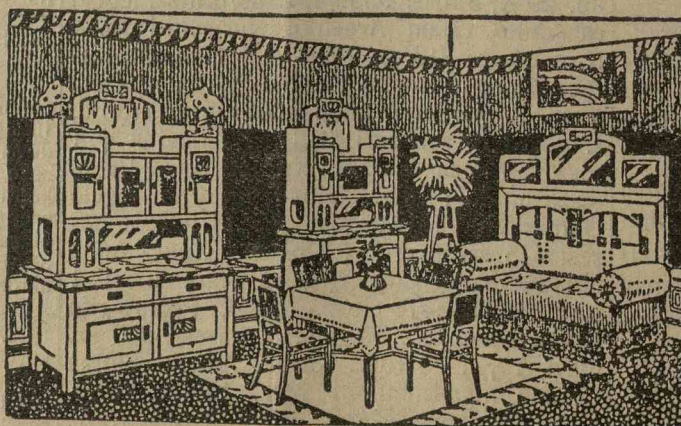
Brassai Brutus Szászváros

Raktáron tartok: ebédlő-, háló-, salon- és irodai bútorokat, valamint a legegyszerűbb bútorokban is nagy választék.

Szolid árak! Izléses kivétel!
Pontos kiszolgálás!

15-41

52

bútor-raktára

Ország-út 3. sz.

Ebédlok és hálószobák 300 K-tól feljebb. Írásbeli megkeresések is a legnagyobb gyorsasággal intézettek el. A n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel kéri

Brassai Brutus

bútor-raktáros és temetkezési intézet tulajdonos.